

телитѣ ѿ. Колчимъ попиташе г-нѣ Петръ Катеринка, какъвъ подарѣкъ да ѿ купи, тя отговаряше: „купи ми, тате, едно братченце или една сестрица, да си се обичаме и заедно да си играемъ!“

Родителитѣ се споглеждахъ и отговаряхъ ѿ: „сестрица и братче се не купуватъ, Катеринке, Дѣдо Господъ самъ ще ни испрати, моли се Богу“.

Една нощъ, когато всички бѣхъ заспали, пробуди се Катеринка и радостно завика таткаси:

— Тате, тате, станѣте, Дѣдо Господъ ми испрати сестрица.

— Къдѣ е? — попита бащата.

— Е — тамъ, до голѣмия брѣстъ.

— Легни си, легни си, Катеринке — обади се майката, — ти си сънувала.

— Сънувахъ, мамо, но като на яве! Ей-тъй-

на видѣхъ ѿ, че лежи на нестопения още снѣгъ. Моля ти се, татко, да идемъ и да ѿ доведемъ!